

När pappa blir inlagd

BAKGRUND

Emma, 14 år, bor med sin pappa Johan som är sjuk i återkommande depressioner. Johan blir inlagd på vuxenpsykiatrisk avdelning efter ett suicidförsök. När personalen frågar om barn berättar Johan motvilligt om Emma och säger att han inte vill att vården kontaktar henne. Personalen får veta av Johan att det är farmor som har hand om Emma när Johan är inlagd.

PÅ AVDELNINGEN

Johan är trött och nedstämd och uttrycker skuld-känslor och oro för Emma. Personalen är osäker på hur de ska agera – de vill stötta Emma men saknar tid och är osäkra på sina

rutiner och riktlinjer. Kuratorn är sjukskriven, och barnombudet har många andra patienter att prioritera.

I PERSONALGRUPPEN

Vid rond uttrycker personalen behovet av tydliga rutiner och diskuterar sekretess och motivationsarbete med föräldern. Ingen är säker på vem som ansvarar för att barnet får stöd.

EFTER UTSKRIVNING

Johan skrivs ut efter tre veckor. Inget barnsamtal har genomförts. Teamet reflekterar över hinder som tidspress, brist på rutiner och osäkerhet i sekretessfrågor.

FÖRSLAG PÅ DISKUSSIONSFRÅGOR

- Hur hade ni hanterat detta på er avdelning?
- Vad kan ni göra i er verksamhet för att undvika att detta händer?
- Vad behöver ni i personalen för att kunna säkerställa att Emma får tillgång till information och stöd i denna situation?
- Hur hade man kunnat arbeta motiverande med Johan?
- Bör socialtjänsten kontaktas?
- Hur kan samarbete med skola, BUP eller annan extern aktör organiseras?
- Hur kan ni följa upp att barnet får stöd även när kontakten sker indirekt via förälder eller andra aktörer?

När pappa går till psykiatrimottagningen

BAKGRUND

Lucas, 14 år, bor med sin pappa Johan som söker sig till psykiatri för långvarig ångest och depression. Johan har nyligen blivit remitterad till vuxenpsykiatriens öppenvårdsmottagning och kommer på veckovisa samtal. Lucas är ofta hos sin mamma under Johans möten, men ibland är han med pappa före eller efter besöket. Johan berättar för personalen att han har barn men vill inte att de kontakter Lucas direkt.

PÅ MOTTAGNINGEN

Teamet vill ge stöd till Lucas men träffar honom aldrig direkt. Johan är ambivalent om att prata om sitt mående med Lucas, och personalen vet inte hur de ska motivera honom utan att bryta förtroendet. Johan ger inte sitt samtycke till att personalen kontakter Lucas, och utan det kan varken personal eller barnombud göra mycket. Arbetet med att ge Lucas information och stöd

stannar av när de inte kommer vidare till ett samtycke, och samtidigt har mycket annat att göra på avdelningen.

I TEAMET

Under veckogenomgång tar kuratorn upp frågan: "Vi behöver fundera på hur vi kan arbeta systematiskt med barnen till våra öppenvårdspatienter – hur ska vi göra när vi inte träffar barnet?" Teamet diskuterar sekretess, motivationsarbete med Johan och samverkan med socialtjänst/skola. De känner sig osäkra på vem som ansvarar för att säkerställa att barnet får stöd.

EFTER NÅGRA MÅNADER

Johan fortsätter sin behandling, men Lucas har inte fått direkt information eller kontakt med vården. Teamet inser att de saknar rutiner och tydlig uppföljningsplan.

FÖRSLAG PÅ DISKUSSIONSFRÅGOR

- Hur hade ni hanterat detta på er avdelning?
- Vad kan ni göra i er verksamhet för att undvika att detta händer?
- Vad behöver ni i personalen för att kunna säkerställa att Lucas får tillgång till information och stöd i denna situation?
- Hur hade man kunnat arbeta motiverande med Johan?
- När kan eller bör socialtjänsten kontaktas?
- Hur kan samarbete med skola, BUP eller annan extern aktör organiseras?
- Hur kan ni följa upp att barnet får stöd även när kontakten sker indirekt via förälder eller andra aktörer?